

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 1 • 81. ÅRG. • 2012

INNHold

	side
* Mild og sterk	2
* Kamerunbrev	3
* Irene - ny på bønnekortet	4
* Nyheter fra prosjektet	5
* Brev fra Hilde Bringedal	6-7
* Mental helse og alkoholbruk	8-9
* Årsrapporter	10
* Mail fra Indonesia	11
* Kjære medlemmer	12-13
* Ny webside	14

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1, 12

Mild og sterk

Vi er allerede langt på vei i det nye året 2012. Historien forteller om mange bølger av forandringer i slektene før oss. I vår multimedia verden kommer andre menneskers kamp for livet mer og mer nær oss. Det er kamp om levevilkår, om religiøse verdier og tro, om styresett og menneskers rettigheter og verdi. For store deler av vår verdens mennesker er det kamp for det daglige brød, rettferdighet og menneskeverd. I vårt eget land utfordres vi til å forvalte velstanden på en sunn måte. Misjonsarbeidet opplever også forandringer. Det er store utfordringer og oppgaver. Og vi må gjøre prioriteringer for å ha det rette fokus.

Det står i Bibelen ”Vi forstår stykkevis, ... Men når det fullkomne kommer...skal vi forstå fullt ut.” Vi må nok leve med at denne verden er ufullkommen. Men det skal ikke gjøre oss likegyldige eller apatiske.

Nå ligger julehøytiden for lengst bak oss. Vi som er kristne har feiret jul fordi Jesus Kristus kom inn i vår verden som Frelseren. Frelseren fra den onde makt som vil stjele livskraften fra oss mennesker, det som vil skille oss fra Gud. Jesus ble Frelser for å opprette igjen fellesskapet med Gud, vår Far. Derfor er jula mye mer enn en lysfest i vinter-Norge. Det er vakkert med englesang og gode følelser. Men det store er at Jesus, ”Lyset” kom inn i vår verden. Til forklaring og håp og tro.

Les i profeten Jesaias, kap. 42. Det er en profeti om Jesus som skulle bli lys for folkeslagene. Det som står der viser oss Jesus som *mild*, kanskje på grensen til å synes *svak*. ”Han

skal ikke la sin røst bli hørt på gatene”. ”Ta mitt åk på dere og lær av meg, *for jeg er mild og ydmyk* av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjeler,” sa Jesus (Matt. 12.29).

Denne beskrivelsen i Jesaiasboken er virkelig oppmuntrende; For det er denne Gud som ikke skal bryte et knekket rør, eller slokke en rykende veke og samtidig, på grunn av denne guddommelige troskap skal *retten føres utover jorden gjennom oss mennesker*. Derfor forstår vi at denne ”Herrens tjener”, som vi tror på og lever sammen med, er både *mild og sterk og utholdende*.

Vi kan som kristne være formidlere og bærere av den *milde styrken* som Jesus Kristus er... slik at han blir synlig og kjent som Frelseren og får etterfølgere i denne vår oppkavede verden? Se Jes. 42,16: ”*Han vil lede på veien vi ikke kjenner, gjøre mørke til lys og ulent mark til slette.*”

Mild og sterk på nådens trone
Triumferer du Guds Lam!
Som et tre med mektig krone
Skal ditt rike vokse fram.
Over hav og kontinent

Skal din seier gjøres kjent.
(Erik Hillestad No 234 i Norsk Salmebok).

Lykke til i foreningsmøtene og din daglige hverdag!

Hilsen Torbjørg

Kamerunbrev

Gadjiware 11.12.2011

Gudstjeneste og dåp under mangotreet

Adama og Hassana har eg kjendt i nokre år. Dei er gamle og skrøpelige. Adama er kristen. Søndagane kom ho hopande med ein stav til «salen» til Lady. Der

venta ho på bilen og meg. Lady, som er speldask, har eg henta til kyrkje i mange år. No fekk Adama og sitje på, i lag med blinde Ada og andre skrøpelege. Hassana ville ikkje vere med til kyrkje. «Han er trollmann», kviskra dei til meg. «Han er farleg. Vi er redde han. Dei har korkje born eller vennar».

Det er skjeldan at ektepar ikkje har born. Får dei ikkje born sjølve, er det ofte born av slektningar som bor hos dei.

Hassana tok til å sjå dårleg. Eg såg han hadde grå stær. Eg spurde om han ville bli operert. «Tade pai» (Ikkje pengar). Dersom vennar i Norge vil betale for deg, vil du då bli operert? Sjølv sagt ville han det. Ein gong i året kjem øyenlegane frå sjukehuset i Ngaoundere. Han ser på folk med vonde augo, opererer grå stær og anna.

Dagen er komen. Eg går til Hassana og seier: «I morgon tidleg må du vaske deg og ta på deg reine klær. Eg hentar deg til sjukestova.» «Eg har ikkje andre klær enn det eg har på meg», seier han. Marie og eg går til bruktbu-

ttikken sel klær som er komne frå Europa eller Amerika)

Neste morgon sit Hassana rein og påkledd i hytta si. På sjukestova vert han operert i lag med 8-10 andre. Vi tek av bandasjen, eg spør: «Ser du noko?» «Eg ser du er Nasara!» (Nasara seier dei no om alle kvite. Før var det misjonærane som snakka om Jesus frå Nasaret. Dei andre var «lomna», dei som styrer.)

No vil Hassana vere med til kyrkje. Han vil slutte som trollmann og tru på Jesus. Han har vore med til kyrkje det siste året. Til jul skulle han bli døypt. Hassana har fått dårleg hjarte, med ødem på føtene, hendene og i ansiktet. Berre ein gong har eg fått han med i bilen etter eg kom unntatt denne gongen.

I dag, søndag, er presten Bakari Etrenne her og har nattverd gudstjeneste. Vi har ikkje prest i Gadjiware. Etterpå går vi til Hassana og Adama. Vi har med matter og legg under mangotreet, slik at vi slepp sitje på jorda. Ein granne kjem med 2 stolar. Ein til meg og ein til presten! No er det ny gudstjeneste, med song og taler, dåp av Hassana og nattverd for han og Adama. Ei fin høgtidsstund.

Hassana får behandling for hjarteproblemet sitt. Det ser ut som det hjelper. Kanskje lever han til jul. Men å vere med til kyrkje greier han nok ikkje. Han er takksam og glad for at prest og kyrkjelyd kom til han i dag.

Dei kristne kvinnene, «Femmes pour Christ», går regelmessig til Hassana og Adama med mat og anna som trengs. Dei rydder og kostar i hytta og rundt omkring. Dei går til elva og vaske klærne deira, hentar vatn og ved og hjelper dei på mange måter. Grannane, som er muslimmer, snakker om dette. Dei undrar seg over at dei kristne bryr seg om desse elendige folka. Dei får sjå Kristi nestekjærleik i praksis.

Takk til dykk alle som støttar oss i bøn og arbeid.

Hjarteleg helsing Solbjørg Pilskog

Irene - ny på bønnekortet

Jeg sendte en mail til noen av de "nye" på bønnekortet vårt og fikk et koselig svar av Irene;

Dette var en veldig hyggelig mail å få. Jeg vil gjerne bli bedt for av misjonsringen.

Hvem jeg er:

Jeg er 32 år, gift med Håkon, begge fra Askim i Østfold. Vi har tre barn; Oliver (6), Viktor (4) og Elise (4mnd).

Vi reiste ut for Misjonsalliansen til Ecuador og byen Guayaquil i september 2009. Her jobber vi blant annet med samfunnsutvikling i de fattige bydelene. Vi samarbeider med mange kirker og jobber for å få sunne, diakonale menigheter.

Min arbeidsoppgave er å ta imot frivillige, besøk og studenter fra Norge. Hvert år har vi en rekke grupper som folkehøgskoler som kommer for å bli kjent med arbeidet. Jeg jobber aller mest med de frivillige (volontørene) som er her for ca et halv år og jobber i prosjektene. Det er min oppgave å ta vare på disse og følge de opp i jobb og i deres bomiljø. Jeg jobber altså mye med ungdom noe jeg synes er hyggelig og givende. Ekstra moro er det når de får et brennende engasjement i ettertid hjemme i Norge.

På forhånd takk for forbønn! :)

*Mvh
Irene Aandstad*

NYHETER FRA PROSJEKTET

“Opplæring av tradisjonelle jordmødre på Madagaskar”

Prosjektleder Arlette Ravelomanantsoa skriver i årsrapporten for 2011

Sahira, en ung førstegangsfødende på 14 år kommer for å føde på helsesenteret i Anka-zoabo. Hun har en reise på 15 km fra hjemmet sitt. Veien er i elendig stand og ingen biler kjører der. Men takket være oppfølgingen av tradisjonell jordmor har familien bestemt seg for at hun skulle komme til helsesenteret i oksekjerran. I løpet av svangerskapet har den tradisjonelle jordmor tatt ansvar for at hun fikk fire svangerskapskontroller (som er nor-

men). Den tradisjonelle jordmor vet at denne ungen kvinnen var en risikopasient. Da vi var i Ankazoabo for supervisjon av opplæringsprogrammet kom hun til helsesenteret. Gleden var stor da fødselen gikk greit og hun fødte en frisk, fin liten gutt på 2800 g. Vi hadde observert at barselrommet ikke var utstyrt slik det burde. Men lederen på helsesenteret var godt motivert for oppgavene sine.

Noen resultater for 2011

Mål	Forventet resultat	Resultat 2011
De radisjonelle jordmødre refereres mødre og barn til helsesenter	8000 referanser til 8 helsesentre	11986 referanser til 8 helsesentre
De tradisjonelle jordmødrene kan korrekt registrere fødselene i sin fødselsprotokoll	80% av de tradisjonelle jordmødrene kan korrekt registrere i sin fødselsprotokoll	77,27 % av de tradisjonelle jordmødrene reistrerte korrekt i sin fødselsprotokoll
De nyfødte får fødselsattest	100% av de nyfødte får fødselsattest	100 % av de nyfødte får fødselsattest
De tradisjonelle jordmødre har kompetanse som “Veileder for å redusere svangerskapskomplikasjoner”.	57% av de tradisjonelle jordmødrene som har fått opplæring innehar kompetanse som “Veileder for å redusere svangerskapskomplikasjoner.”	74,43 % av de tradisjonelle jordmødrene har kompetanse som “Veileder for å redusere svangerskapskomplikasjoner”

Brev fra Hilde Bringedal på Filippinene

Hilde Bringedal og Ole Martin Uglem er utsendinger for Misjonsalliansen på Filippinene og har bodd i Manila siden januar 2010.

Hilde er utdannet sykepleier og jordmor, og jobbet ved fødeavdelingen St. Olavs hospital og i svangerskapsomsorgen i Trondheim kommune før utreise. Ekteparet har fire barn (19 – 25 år) som bor i Trondheim. Familien har tidligere vært misjonærer for Misjonsalliansen i Bolivia.

Hilde jobber med informasjon til faddere og støttespillere i Norge, og som rådgiver i forhold til helse.

Innen helse jobber Misjonsalliansen blant annet med:

- Kurs og helseopplysning for barn, ungdom og foreldre
- Opplæring av ufaglærte helsearbeidere
- Kurs/etterutdanning for sykepleiere, jordmødre og leger
- Helsekontroller
- Tannhelse
- Ernæringsprogram
- Utstyr til helsesentre og utbygging av helsesentre
- Vann og toaletter
- Funksjonshemmede

Fokus for opplæring og utdanning i 2012 er mødrehelse og spedbarn med tema som familieplanlegging, svangerskaps- og barselomsorg, behandling av fødselskomplikasjoner, vanlige sykdommer hos barn og ernæring.

På Filippinene jobber Misjonsalliansen blant fattige mennesker i og rundt hovedstaden Manila og på øyriket Marinduque.

Misjonsalliansens arbeid på Filippinene er hovedsakelig finansiert med midler fra fad-

Ei jordmor på Marinduque og meg. Hun tjener 25 kr døgnet, bor og jobber på helsesenteret mandag - fredag. I helgene går hun hjem til landsbyen sin som ligger tre timers gange fra bilveg, og ofte må hun jobbe da også siden det ikke fins helsesenter der.

derordningen og har fokus på opprustning av lokalsamfunnet. Misjonsalliansen ønsker å styrke menneskers ressurser. Utdanning, helse og ledertrening er tre av grunnpilarene i arbeidet. Gjennom arbeidet vårt ønsker vi å støtte de fattige i kampen for egne rettigheter.

Misjonsalliansen vil hjelpe lokalbefolkningen til å organisere egne lokalsamfunn på best mulig måte, til tross for fattigdom, høy arbeidsledighet og svært dårlige boforhold.

Et sentralt punkt i arbeidet på Filippinene er å formidle Guds kjærlighet og å vise dette i handling.

Misjonsalliansen etablerer ikke egne menigheter, men samarbeider med en rekke lokale kirker og tilbyr gjennom disse ulike aktiviteter både for barn og voksne. Det legges vekt på samarbeid med offentlige myndigheter og andre organisasjoner.

Misjonsalliansen på Filippinene har seks norske misjonærer, over 50 lokalt ansatte og flere hundre frivillige.

Noen fakta om Filippinene:

- Cirka 101 000 000 innbyggere.
- Omtrent samme areal som Norge
- 35 prosent av befolkningen er under 14 år
- Består av 7000 øyer
- Over 30 millioner lever for under 1 dollar dagen
- Kun 65 prosent av barna fullfører barneskolen
- 45 prosent fullfører high school
- 10 -11 kvinner dør daglig i forbindelse med svangerskap og fødsel

Mental helse og alkoholbruk

HimalPartner (Tidlegare Tibetmisjonen) har det siste året prioritert å løfta fram mental helse som ein viktig faktor også i bistandsarbeid. I Nepal er "United Mission to Nepal" med på å setja dette på dagsordenen og Mirjam Berg sitt arbeid ved sjelesorgsenteret i Pokhara hjelper kyrkjeiarar og pastorar ute i landsbyane med opplæring på dette forsømte området.

I Kina og tibetanske områder der eg arbeider er også dette eit forsømt område, men det er i ferd med å endra seg. Etter det store jordskjelvet i Sihuanprovinsen i 2008 der over 70.000 mennesker mista livet og mange blei skada har sentrale og lokale myndighetar innsett at dette er eit stort behov der dei enno ikkje har nok kompetanse. Før jordskjelvet var det allereie oppretta eit kristent senter for sjelesorg (counselling) i Chengdu, ein by som ligg nær området der jordskjelvet ramma. Medarbeidarane frå senteret og andre frivillige fekk vera til stor hjelp for mange. Med bakgrunn i desse erfaringane og med myndighetane sin støtte er

no fleire kristne senter oppretta.

I heile den tida eg har budd i Kina har eg erfart at det er store udekkka behov på dette området. Eg kan nevna eit par spesille grunnar til at mange der slit med psykiske problem: Under kuturrevolusjonen (i 60-åra) blei det skapt mange traumer for dei som var del av den. For å seie det enkelt, enten vart folk plaga, eller så måtte dei plaga andre. Ekstreme ting føregjekk, massehysteri, tortur og offentlege henrettelsar som alle måtte sjå på. Løgner og bedrag var ein del av propagandaen. Dei som var barn fanga opp frykt, forvirring og uro. Dei vart i tillegg ofte skilt frå foreldra som blei tvangsendte til ulike stader for lange periodar. Som 40-50 åringar i dag er dei framleis prega av dette. Mange strevar med mistru og mistillit, sinne, og tilknytingsvanskar. Dei blei foreldre til "eittbarns-generasjonen", barn som igjen har sine speielle oppvekstvilkår. Først får dei all oppmerksomhet frå foreldre og to par besteforeldre når dei er små. Så blir det masse press og

Ungar som er sent til skule langt vekk frå for-eldra.

stress når dei veks opp med alle forventingar som er knytta til dette eine barnet sine prestasjonar, spesielt i skulen. Desse ungene er no så gamle at dei gifter seg, men dei har ikkje lært å ta vare på seg sjølve i den tida dei skulle læra dette som barn og tenåringar, og dei har ikkje lært å ta vare på andre sidan dei ikkje har søsken. Derfor varer ekteskapa oftast svært kort. Dei er rett og slett ikkje i stand til å ta vare på kvarandre og leva i lag på ein god måte.

I tibetanske områder er det liknande årsaksforhold til problema, men også andre spesielle forhold som fører til at det er svært vanleg at folk strevar med livet her også. Eit aukande problem er rusavhengighet, mest til alkohol. Det har mange årsaker, men når håpet blir borte og livet ikkje gir mening er det lett å ty til rus. Unge føler på konflikter som er vanlege for tenpringar, men som er forsterka fordi å vera tibetanar har vore så strekt knytta til tibetansk buddhime og no lærer dei at det skikkar og tru som pregar forldre of bestefordre er berre overtru og gamle buddistiske verdjar som måtehald i alkoholbruk blir også borte.

Mange tibetanske barn blir sendt vekk for å gå på skule heilt frå 5-6 års alderen på grunna av at landsbyskular er nedlagt til fordel for større skular. Avtandane er store og det er ikkje sjeldent at ungene blir buande på skulen i fleire månader om gongen. Forskning har påvist at det er samanheng mellom mangel på trygg tilhørighet og rusavhengighet. Eit anna sosialt, trist utslag av dette er at unge jenter som kjem til byen for å leita etter jobb hamnar ofte på dei mange barane som er blitt god forretning på grunn av auka alkoholkonsum. Jobben deira er å drikka, å "skåla" med kundane for å få dei til å drikka meir. Dei beste arbeidarane blir altså dei som drikk mest. Dette er som de skjønner ein vond sirkel som endar i rusavhengighet og ofte i prostitusjon.

Vår lokale medarbeidar i Lhasa ser faren ved at alokoholen gjer folk passive og medfører store sosiale og helsemessige problem. Han har utført ein enkel undersøkelse i 2011. Ut frå dei mange han har hatt kontakt med er målet for 2012 å hjelpa opptil fem unge kvinner som sjølve er motiverte til å koma seg ut av dette livet og gi tilbud om opplæring som kan føra til arbeid som gir håp om ei betre framtid.

Ei som sit på ruinane etter jordskjelvet i Yushu.

Årsrapporter fra Det Norske Misjonsselskap (NMS)

Kjære venner i Sykepleiernes Misjonsring

Den siste tida har jeg mottatt mange prosjekt-rapporter/glimt fra arbeidet fra feltene. Med dette vil jeg dele med dere de rapportene som gjelder prosjekt/personer dere støtter.

Bidragene fra SMR betyr utrolig mye, og det er med stor ydmykhet vi sier HJERTELIG TAKK! Jeg setter også stor pris på å få være SMRs kontaktperson og står med glede til tjeneste om dere trenger mer informasjon.

Med kun få dager igjen før julen ringes inn, ønsker jeg dere en velsignet høytid og et godt nytt år - og ser fram til fortsatt samarbeid i 2012.

*Gode hilsener fra
Torhild*

Innsamlingskonsulent
Det Norske Misjonsselskap

Disse ligger på nettsiden til NMS

FRA MADAGASKAR:

Opplæring for tradisjonelle jordmødre

Prosjektet har fire målsettinger for 2011. For det første skal hver tradisjonell fødekone knyttes til prosjektet sende minst 100 personer til helsesenter, klinikk eller sykehus. Dernest skal de være i stand til å dele kunnskapen de har fått med andre. Videre skal fødekonene kunne fylle ut fødselsboka og skjemaet som skal sendes til myndighetene for registrering. Til slutt er det et viktig mål at alle barn skal ha fødselsattest.

Resultatet hittil er oppløftende. I områdene der jordmødrene har fått opplæring, har alle barn som er født så langt i år, fått fødselsattest. Dette er et stort og viktig steg når en tar med i betraktning at mange av fødselshjelperne og

foreldrene verken kan lese eller skrive. Antall barn født på sykehus eller klinikk har også økt. De tradisjonelle jordmødrene hjelper kvinner til å føde hjemme kun når det er absolutt nødvendig. De henviser også andre pasienter med forskjellige sykdommer til helsesenter. I Bema-ha Ibity, et sted ikke så langt fra Antsirabe, har så mange som 3000 fulgt rådene.

Hittil har 177 tradisjonelle fødekoner fått opplæring gjennom prosjektet. De tradisjonelle fødekonene er viktige i lokalsamfunnet. De bor nærmere kvinnene i landsbyene, og de har en helt annen inngang i deres hverdagsliv enn de "offisielt utdannede" jordmødrene.

FRA ETIOPIA SIN KAMP MOT HIVAIDS: **Gledelig utvikling**

18-årige Habtamu Birru (bildet) hadde en veldig vanskelig oppvekst. Han måtte klare seg uten familie helt fra han var liten og levde på gata. Derfor gikk han nesten aldri på skolen. Gjennom prosjektet fikk han en skopusserstand slik at han nå jobber om formiddagen og går i tredje klasse på skolen om ettermiddagen eller omvendt. Han er svært motivert og jobber hardt og drømmer om å bli biolog eller fysiker. Det høres helt utopisk ut, men prosjektleder

Adamu forteller at mange ungdommer som begynte med en skopusserstand klarer seg fint - og noen studerer faktisk på høgskolenivå.

Adamu har statistikk over utbredelse av sykdommen og forteller med glede at færre blir smittet og at antallet syke i Gimbi-området synker. I tillegg er det nå lettere å leve med sykdommen. For det første kan syke få nye og bedre medisiner, for det andre er sykdommen mer og mer sosialt akseptert. Man ser i større grad at den fordømmende holdningen og stig-

matiseringen er i ferd med å forsvinne. Den syke blir ikke i samme grad som før ansett som straffet av Gud!

FRA MALI:

Prosjektet **Kamp mot omskjæring av jenter** har foretatt en spørreundersøkelse i tre kommuner hvor prosjektet har vært gjennomført siden 2006, og resultatene er svært oppmuntrende. 2/3 av alle jenter i alderen 0-13 år, til sammen 6300, er registrert, og tallmaterialet viser en gradvis, men svært kraftig, nedgang i omskjæringspraksisen etter 2006.

Hvis omskjæringspraksisen hadde holdt seg uendret slik den var inntil 2005, må en ut fra tallmaterialet anta at ca 640 jenter ville blitt

omskåret i de tre kommunene i 2010. 2/3 av disse jentene ville vært under ett år da inngrepet ble foretatt, de øvrige ville vært fra ett til fire år gamle. Nå ble det imidlertid ikke slik, heldigvis. Undersøkelsen viser at kun 23 jenter ble omskåret i 2010!

NMS sitt bidrag til denne gledelige utviklingen har vært økonomiske bidrag og jevnlig støtte, oppmuntring og veiledning av lederne av arbeidet. Det er ikke utbetalt lønn til annet enn foredragsholdere i sammenheng med kurs. Det brede, frivillige engasjementet med lokale ildsjeler i spissen har trolig vært nøkkelen til at man i løpet av få år totalt har endret holdninger mange trodde det ikke var mulig å endre.

Mail fra Indonesia

Målfrid Kolbrek reiste til Indonesia for NLM sist sommer. Hun har gått på språkskole i Bandung på Java og er nå igang med sine arbeidsoppgaver i Medan på Sumatra. Hun er en av våre nye på bønnekortet og hun sender oss en litt utvidet bønneliste.

Vi har nå arbeid i 6 ulike områder i Sumatra og min oppgave som helserådgiver vil være nå i første omgang å planlegge forundersøkelser med fokus på helse. Disse forundersøkelsene vil fokusere mye på mor-barn helse og vi holder nå på med å utarbeide spørreskjema og satser på å komme i gang med undersøkelsene i mars en gang. Når vi får resultatene, vil vi ut i fra de planlegge og starte helseprogrammer som da også må følges opp. Vi holder også på med å utvilke materiell som skal brukes til helseundervisning av både voksne og barn.

- Be om at arbeidet i de ulike landsbyene må bære frukt og at vi må både se fysiske og åndelige forandringer.
- Be om at Gud må gi gode ideer og kreativitet for hvordan vi kan være med å skape positive forandringer i de ulike landsbyene.
- At Gud må bli æret i de ulike områdene gjennom det vi gjør.
- At Gud må være med de lokale medarbeiderne som bor og jobber i landsbyene.
- Be om beskyttelse.

Hilsen Målfrid

Kjære medlemmer av misjonsringen

Her er mail fra ekteparet Paulsen som skriver hver for seg.

Takk for gaver som er gitt oss. Gud velsigne dere tilbake. Vi er nå på femte året i Paraguay og regner med å komme tilbake til Norge sommeren 2013. Vi har vært ledere for Frelsesarmeens arbeid i Landet det meste av tiden og har en gruppe offiserer som jobber godt sammen med oss.

Frelsesarmeen er i vekst og vi gleder oss over alle de unge vi har med oss. Vi har tre korps og to utposter som har aktivitet som et korps.

Vi har i tillegg et barnehjem med 35 barn i alderen 5 til 15, skolehjelpundervisning for rundt 160 barn fordelt på tre steder, to studenthjem for jenter med tilsammen 20 jenter, en medisinsk klinikk som betjener rundt 1000 personer pr måned pluss undervisning i de forskjellige nabolagene. I tillegg har vi musikkundervisning og dataundervisning av ungdom. Vi er nesten ferdig med å bygge et nytt lokale til en av utpostene og skal kjøpe et stort telt til den andre utposten i påvente av muligheten for et lokale. I disse dager starter vi opp med et prosjekt som er finansiert gjennom Hjemforbundet i Norge hvor det blir undervist om vold i hjemmet, prostitusjon og utnyttelse av barnearbeid. En gruppe kvinner og ungdom vil også tilbud om en yrkesopplæring for å bedre den økonomiske situasjonen i familien. I korte drag er dette det vi jobber med. Vi sliter litt ekstra med økonomien på grunn av redusert hjelp fra noen av giverlandene. Lokalet vi bygger er med hjelp av Hjemforbundetsofferet, venner fra Norge og noe fra Frelsesarmeen i Canada.

*Vennlig Hilsen
Thore og Ruth Paulsen*

Her er det en hilsen fra oss Thore og Ruth Bente Paulsen, majorer i Paraguay.

Vi vil først av alt takke for deres omtanke og forbønn, og for at dere støtter oss. Arbeidet

vi i Paraguay er allsidig. Vi er distriktsledere (Paraguay er ikke en divisjon ennå.). Så da har vi en administrativ del, og jeg er leder for Kvinnearbeidet. Det å være distriktsledere innbefatter bl.a. at vi 4 ganger pr. år er med om ledersamlinger ved Hovedkvarteret i Buenos Aires i Argentina.

Vi er også daglige ledere for barnehjemmet REI redil i Asuncion. Der bor det 35 barn, og vi er nettopp i ferd med å ta flere barn inn. Barna er i alderen fra 3-15 år pr. i dag. Vi er 4 ansatte, en kaptein som er assistent og Thore og meg. Så det er mange oppgaver til få personer. I tillegg er vi korpsledere for et korps.

Tidligere var vi ansvarlige for en medisinsk klinikk, men da vi overtok ansvaret for barnehjemmet for vel ett år siden, var det andre som fikk ansvaret for klinikken.

Her i Paraguay er store deler av året med høy temperatur, selv om vi har et pusterom i to tre måneder med 3-15 grader, så har vi nå hatt 43-47 grader i vel en måned. Det tar på med varmen.

Men vi opplever at vi er her fordi Gud har satt oss her. Vi er glade for muligheten Gud har gitt oss.

Vi savner selvsagt familien i Norge, og spesielt barnebarna våre Sara og Sienna på 7 og 4 år, som bor i Asker, og så Thores mor som er 88 år og opplever savnet av sin sønn (det smerter oss). Meningen er at vi skal oppta ordre i Norge om ca. 1 1/2 år. I mens gjør vi alt det vi kan for å gi det beste av oss her som vi er satt og vi takker Gud og Frelsesarmeen for tilliten og oppgavene vi har.

Gud velsigne dere i Misjonsringen og takk for forbonnen deres!

*Vennlig hilsen
Ruth Bente og Thore Paulsen
majorer
Paraguay*

MISJONSRINGEN HAR FÅTT NY WEBSITE

Sykepleiernes Misjonsring

Lokale grupper

Medlemsblad

Aktuelt

Om SMR

Landsmøte

Hilsener

Kontakt

Nytt nummer er under arbeid

Har du stoff til Misjonsringen 1/12.

Send det til redaktøren innen

17.2.12 09.02.2012

Les mer..

En testnyhet

Velkommen til de nye

nettsidene til

SMR! 30.01.2012

Les mer..

Flere nyheter

RSS

Siste utgave av Misjonsringen

Nummer 4/2011

I jubileumsårets siste utgave av Misjonsringen finner du blant annet bønnekortet vårt.

Les hele utgaven her..

Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15A

Postgiro: 0532.12.86285

0456 OSLO

Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: smr@lovisenberg.no

«Hans herlighet til pris»

Efeserne 1,12

webtjenest leverert av MozakWEB

Når du logger deg inn på:

www.misjonsringen.no så får du se dette bildet.

Vi har fått oss ny webside og håpet er at vi vil nå gamle og nye medlemmer (eller andre interesserte) med nyheter fra inn og utland.

Har du anledning til å gå inn her vil vi legge ut nyheter som kommer oss i hende. Disse vil også fortsatt trykkes i bladutgaven, men har vi for mye stoff, vil det bli mer i nettutgaven. Det vil også i

større grad legges ut fortløpende slik at gruppene kan gå inn og hente ut nytt stoff til møtene sine. Gruppene har nå anledning til å få ut egen informasjon på siden. Kontakt redaktøren – her kan gruppene legge ut møtekalenderne sine og annen nyttig informasjon.

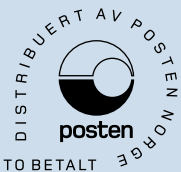
Vær med å spre nyheten om ny nettside – misjonsringen.no

Jer 1,18 -

*Kom og la oss gå i rette med hverandre, sier Herren.
Om deres synder er som purpur skal de bli hvite som
snø, om de er røde som skarlaget, skal de bli som
den hvite ull.*

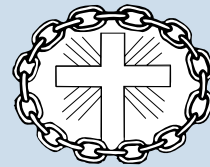
B ØKONOMI
ECONOMIQUE

NORGE P.P. PORTO BETALT

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

**Årets kontingent
på kr 300,-
kan betales til kontoret.**

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72

Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Formann: Torbjørg V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, mobil 48 27 44 81

E-post: torbj-a3@online.no

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli,

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo

ISSN 1892-7416